

ת"פ 19597/10/14 - מדינת ישראל נגד משה מוגס

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 19597-10-14 מדינת ישראל נ' מוגס
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	משה מוגס

המלטה

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה בניגוד לסיעוף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977.
- על פי ועדות כתב האישום המתוקן ביום 9.10.14 בשעה 05:15 ברחוב רש"י מול בנק דיסקונט, החזיק הנאשם שני סכינים אחד שאורך להבו 9 ס"מ והשני שאורך להבו 9 ס"מ ולא הוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

הסדר טיעון

- ביום 31.3.15 הוגשו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן יורשע, ויפנה לשירות המבחן. במידה והתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של הפנמה, לקיחת אחריות וקבלת טיפול המאשימה תעתור למאסר מותנה וההגנה תעתור לאי הרשעה. במידה והתסקיר יהיה שלילי, הצדדים יטענו פתוח לעונש.

תסקיר שירות המבחן

- ביום 28.12.15 התקבל תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן ציין כי העבירה בוצעה בתקופת השירות הצבאי, בעת שהנאשם שהה בחופשה. לדבריו הנאשם הפריז בשתיית אלכוהול ואינו זוכר את אירועי אותו הערב בשל כמות האלכוהול ששתה. הנאשם הביע צער, כושה וחרטה על התנהגותו, וציין כי אינה מאפיינת את אורח חייו. מתוך הבלתי הפחית משמעותית בכמויות שתיית האלכוהול. שירות המבחן התרשם כי יש לנאשם בעייתיות באופן צריכת האלכוהול וביקש להיפגש עם הנאשם על מנת לבחון את דפוסי שתיית האלכוהול. הנאשם הסתיג מכך, טען שאין בעייתיות, אינו צריך עזרה, ואף לא הגיע לפגישה שנקבעה. לפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו.
- ביום 9.8.16 התקבל תסקיר שני בעניינו של הנאשם. טרם הגשת התסקיר נערכה פגישה נוספת עם הנאשם. שירות המבחןבחן לעומק את דפוסי צריכת האלכוהול, ולאחר בחינה זו לא זיהה בעייתיות המצריכה התערבות טיפולית בתחום האלכוהול.
- שירות המבחן המליץ על גנישה בדמות של"צ, גנישה בעלת משמעות נחוכית ובעלת אופי של נתינה לחברה שיהיה בה כדי לחזק את דמיון העצמי והתפקוד החיובי.
- באשר לשאלת ההרשעה, הנאשם, אשר שירת שירות צבאי מלא כלוחם, הגיש מועמדות לעבודת אבטחה ממשלתית, אולם לדבריו הסיר מועמדות באמצע התהליך משום שהתבקש להציג גיליון רישום פלילי. הנאשם מסר כי מעוניין לשוב ולהשתלב בעתיד בעבודות אבטחה. לאור האמור בשל כלל מאפייניו, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם בד"ן.

טיעוני הצדדים לעונש

- כ"כ המאשימה הגיש לבית המשפט צילומים של הסכינים שהחזיק הנאשם. בשל חומרת העבירה ופוטנציאל הסיכון הגלום בה, ביקש בכ"כ המאשימה שלא לאמץ את המלצת התסקיר ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה. כ"כ המאשימה הפנה לפסיקה מטעמו.
- מנגד, בכ"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. הפנה לגילוי הצעיר, לכך שלאחר בחינה מעמיקה נמצא כי אין בעיית אלכוהול המצריכה התערבות טיפולית, להיות הנאשם נורמטיבי נעדר הרשעות קודמות, בעל שאיפות לעבוד בתחום האבטחה הממשלתית, דבר המצריך גיליון הרשעות נקי. הפנה לכך שהאירוע הסתיים ללא נפגעים, לכך שנעשה ללא מודעות בשל צריכת אלכוהול מפורז, אשר לא תחווז על עצמה. לטענת בכ"כ הנאשם עומד בהלכת כתב, וכי איש להגמיש את מבחן הנוק הקונקרטי לאור גילו הצעיר של הנאשם.
- הנאשם אף הוא בקש לשאת דברים, ציין שהוא אדם נורמטיבי, רוצה למצוא עבודה נורמלית עם שכר גבוה וללמוד מוזיקה. ביקש להטיל עליו של"צ.

ד"ן

מחמם העונש ההולם

- הערך המוגן** הפגנע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובטחונו. הראת החוק נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עימה "תרבות הסכונאות". (רע"פ 7484/08 - **פלוגי נ' מדינת ישראל**, תק-על 2009/4), (4131)

ראו דברי בית המשפט בע"פ 9/2047/07 ה**נוק נ' מדינת ישראל**:

"כבר נשתפר דיו ובשתברו קולמוסים ומקדלות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסוכן בידם, או איש סכינו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוגי משלוותם, ררב באו מעט, תשלף הסכין; וסגולתה הטבעוה של זו, שהיא עלולה לשפכות דמים, וכדברי חכמים שהברזל מקצר ימיו של אדם'" (לוקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

ראו גם רע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוגי**:

- בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים הכופות, תכופות מדי, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שלמו רבים בחייהם, ואחרים ננשאים את צלוקותה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה נמיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שגוראה בעיניהם כ"כסכין"....] לא רק ענינו של המשב עומד בפני בית המשפט, אלא גם ענינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת איכפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות. עמה או חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב'תופעת הסכונאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במילות גינו ובמסכים חוטאים צופים פי עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם נדרר זו תימנע לזו לפינעה אחת בחיי אדם, דיינו"
- מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף המנור, בשים לב שלא נעשה שימוש בסכין בכל צורה , ולא נגרמה פגיעה בגוף או בנפש.
- מאגר לנסיונות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכן שהנאשם הילך ברחוב כשבחזקתו 2 סכינים, ללא כל הסבר מניח את הדעת, עם זאת כעולה מכתב האישום המתוקן לא נעשה כל שימוש בסכינים בעבר להחזקתם. נתתי דעתי תוך שעל, פי דברי הנאשם היעבור אותה עת, מצב שיש בו להגביר באופן משמשי את הסיכון שיצר, נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה ושכפוסו של יום האירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף.
- ביחנת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הטילו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:

- רע"פ 2968/12 **אלזיני' מדינתישארל** (הטיל מאסר מותנה לצד ענישה נלווית, ערעורים למחוזי על קולת וחומרת העונש נדהה , בקשת רשות ערעור לעלוין נדחתה.)

- רע"פ 3446/10 **סאלעהדאלחליס'מדינתישארל** (בית משפט קמא נמנע מהרשעה, בית משפט המחוזי קיבל את הערעור והרשיע, בית המשפט העליון חזר וביטל את ההרשעה.)

- רע"פ 5127/09 **יפקנח' מדינתישארל** (5' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועלוין נדחו.)

- רע"פ 2932/08 **מרגאנו' מדינתישארל** (2' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועלוין נדחו.)

ראו גם: ת"פ (קג"ת) 10-15-46464 **מדינת ישראל נ' סטינסיל בלמן**, ת"פ (רמלה) 05-15-6440 **מדינת ישראל נ' אפראימונב**, ת"פ (רמלה) 09-14-26684 **מדינת ישראל נ' פראס מוראד**; ת"פ (ת"א) 11-11-22663 **מדינת ישראל נ' שלמה חתן**.

היו גם מקרים בהם בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם, בין על פי הסדר טיעון וכן שאו בהסדר טיעון. ראו למשל: ת"פ (קג"ת) 07-14-46931 **מדינת ישראל נ' שניר מחלוף**; ת"פ (קג"ת) 14-01-12124 **מדינת ישראל נ' יפרי אברביל**, ת"פ (קג"ת) 13-12-14873 **מדינת ישראל נ' דמיטרי אבדורקוב**; ת"פ (קג"ת) 13-10-3005 **מדינת ישראל נ' תומר צור**; ת"פ (קג"ת) 09-12-4670 **מדינת ישראל נ' יודית אוקה**; ת"פ (ת"א) 10-08-5144 **מדינת ישראל נ' מומחד דעאס**; ת"פ (נתניה) 16-02-23356 **מדינת ישראל נ' דניאל אלדן אביטול**.

- לאחר שבחנתה את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מחמם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

- הלכל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בד"ן.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמט**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק מישי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת. בשל הצורך "להטביע חוהם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המחתיכי, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' חתן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האשמה האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, קבעו כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שי גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשקילוי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פינעה חמורה בשקיום הנאשם.

15. הנאשם אינו פטור מהוכחת נזק קונקרטי בגלל בנם גילו הצעיר. ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 **שמואל נ' מדינת ישראל**. ראו גם רע"פ 3989/15 **נזולאן נ' מדינת ישראל**. יחד עם זאת, בענין בנאשם מדינת ישראל יש לתמצא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לנסות במהלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה במוסדות. כך למשל, בע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטר נ' מדינת ישראל**, ע"ש בטולת הרשעה של נאשם בן 18 שינס ו- 11 חודשים בסיוע לשוד. שם קבע בית המשפט העליון:
"הדעת נוחתת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטניות לבגרות, על סמני השאלה והערפל להיערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנוסבות".

כן, גם בע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, בעבירה של סחיטה באיומים כב' שהופטת ד' ברק ארז צייה ה גילם של הנאשמים הוא אחד הטעמים "לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי".

- ישום המבחנים המאמורים במקרה דגן, מעלה כי ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בד"ן.

אמנם, עסקינן בעבירה חמורה, עבירה מסוג פשע שבחמוקיק קבע צבידה 5 שנות מאסר, עם זאת קיימים מקרים בפסיקה שהסתיימו בעבירה זו ללא הרשעה. אין אינדיקציה לכך שהנאשם התכוון לבצע עבירות אלימות תוך שימוש בסכין. האירוע הסתיים כאמור ללא נפגעים.

הנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא כלוחם ובכך תרם למדינה. מדובר בנאשם צעיר בגילו ובעת ביצוע העבירה היה בין ה- 21 שנים. הפיק את הלקח הנדרש וכיום ממעט בשתיית אלכוהול, שהיחה ברקע לביצוע העבירה.

הנאשם מתעתד לעבוד בעבודת אבטחה ממשלתית, ואף הציג לשירות מבחן מסמך המעיד על הגשת מועמדות, מועמדות אותה הסיר, לטענתו לאחר שהתבקש להציג גיליון רישום פלילי. הרשעה עלולה לפגוע במוסיביו להתקבל לעבודה מסוג זה. אמנם, לא הוצג כפני נזק קונקרטי ואישור לפיו לא יתקבל לעבודת אבטחה אם יורשע, עם זאת, בשים לב לגילו הצעיר מצאתי כי ניתן להגמיש מעט את מבחן הנוק הקונקרטי. בזו הפעם לא יפגע קשה האינטרס החברתי הכללי במידה ועניינו של הנאשם יסתיים ללא הרשעה.

שירות המבחן המליץ כאמור להימנע מהרשעתו של הנאשם לאור מאפייניו.

- לאור האמור, מאאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, וכי עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם עולה באופן משמעותי ביותר על תועלתה של ההגשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

על כן, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה שניתנה בעניינו של הנאשם ביום 31.3.15.

<>#3ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין

(ללא הרשעה)

על יסוד הודאת הנאשם, אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן: החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סיעף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, אך נמנעת מהרשעתו.
ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במינמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

מד דין

ללא הרשעה

לאחר שקלטתי את מכלול הטיעולים, אני מחייבת את הנאשם כדלקמן:

- אני מחייבת את הנאשם לחתום על ההחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הודה והכל תוך שנה מהיום.

- החתייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

- הגני מטילה על הנאשם צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בבית ספר החורגי עציון בקריית מלאכי בתפקודי יתקוין קור, צבע, גינון ויקיוון בהתאם לתכנית שנושבה על ידי שירות המבחן ובפקיוד שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

המוצגים - סכינים, וישמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il